

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОЩУВАННЯ РЕМОНТНОГО МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ З ВИГУЛЬНИМ УТРИМАННЯМ

В.Д. Кривоzubова, студент

Науковий керівник – д. с.-г. наук, доцент Коцюбенко Г.А.

Миколаївський національний аграрний університет

Представлена динаміка зміни відносних приростів в різні вікові періоди, характеризується найбільшим значенням показника на більш ранніх етапах онтогенезу аніж на більш пізніх, що свідчить про сповільнення ростових процесів в організмі зі збільшенням віку ремонтних свинок. Отже, відставання в рості на початкових етапах не може бути компенсоване пізніше. Вирощування свиней з вигульним утриманням, дозволяє отримати вищі прирости живої маси, ніж при вирощуванні з безвигульним утриманням.

Ключові слова: свині, жива маса, прирости живої маси, вигульне утримання, ріст.

Постановка проблеми. У вирішенні проблеми підйому тваринництва основна роль належить раціональній системі утримання сільськогосподарських тварин. Мова йде про застосування цілого ряду систем, способів і методів утримання, які б сприяли підвищенню продуктивності, стійкості тварин до різних захворювань і разом з тим були найбільш ефективними за витратами праці, засобів, використання землі, обладнання, приміщень і т.п.

У зв'язку з цим значний інтерес полягає у вивченні впливу способів утримання ремонтного молодняку на їх інтенсивність росту, які дозволяють одержати максимум продукції при мінімальних витратах праці і засобів [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Свинарство – це галузь сільськогосподарського виробництва, що забезпечує населення цінними продуктами харчування.

Переведення свинарства на промислову основу вимагає науково-виробничої розробки багатьох нових питань, які практично охоплюють всю технологію виробництва свинини.

Аналіз роботи кращих свинарських ферм свідчить про наявність великих резервів подальшого підвищення ефективності виробництва в господарствах країни. Основні фактори, що впливають на рівень інтенсивності свинарства, умовно можна розділити на чотири групи – селекційно-генетичні, технологічні, технічні та організаційно-економічні .

У групі селекційно-генетичних факторів найбільш важливими є: реалізація методів селекції високопродуктивних порід, породних груп і ліній, організація їх виведення, поліпшення організації розведення тварин.

У вирішенні цієї народногосподарської проблеми важливий внесок за останні роки внесли дослідження вітчизняних і зарубіжних вчених [1, 3, 5-8].

Інтенсифікація свинарства полягає в ефективному використанні основних засобів виробництва (кнурів та свиноматок), підвищення їх продуктивності, поліпшенні відгодівельних та м'ясо-сальних якостей одержуваного приплоду, зниженні собівартості виробленої продукції. Серед актуальних проблем науково-технічного прогресу в свинарстві є такі:

- підвищення генетичного потенціалу продуктивності свиней, яких розводять в Україні, та високий показник збереження приплоду;
- ефективніше використання усього потенціалу забезпечення оптимальних умов годівлі відповідно до фізіологічних вимог організму свиней;
- розробка сучасних технологій у племінному і товарному свинарстві, що забезпечить тваринам міцне здоров'я та максимальний прояв продуктивності [2].

Постановка завдання. Вивчити і дослідити ефективність вигульового утримання при вирощуванні ремонтних свиней в умовах ТОВ НВП «Глобинський свинокомплекс».

Матеріали та методика досліджень. Дослідження проводилось на ремонтному молодняку свиней великої білої породи (ВБ) в господарстві ТОВ НВП «Глобинський свинокомплекс».

Кількість вибірки молодняку склала по 50 голів у контрольній та дослідній групах. При постановці досліду свинки мали середню живу масу

19,1кг та 18,7кг відповідно для дослідної та контрольної групи. Різниця за цією ознакою склала 0,4кг. Різниця у віці між групами складала в середньому 7 днів.

Результати досліджень. Дані на основі проведених досліджень щодо вивчення показників енергії росту піддослідних груп при різних способах утримання наведено в табл. 1.

Таблиця 1

Жива маса молодняку свиней у різні вікові періоди, $\bar{X} \pm S_x$

Група	Вік, місяців						
	2	3	4	5	6	7	8
Дослідна	19,1 ±0,13	30,2 ±0,25	45,9 ±0,51	58,9 ±0,46	79,6 ±0,30	97,1 ±0,33	115,1 ±0,37
Контрольна	18,7 ±0,18	28,8 ±0,47	42,2 ±0,57	54,7 ±0,53	73,1 ±0,28	90,5 ±0,44	108,0 ±0,50

Перевага тварин дослідної групи, яка забезпечена була вигульним утриманням над контрольною групою за цією ознакою у наступні періоди становить: 2 міс. – на 2,1%, 4 міс. – на 8,1%, 5 міс. – на 7,1%, 6 міс. – на 8,2%, 7 міс. – на 6,8%, 8 міс. – на 6,2%.

Для оцінки показників росту і, певною мірою, розвитку свиней традиційно використовують показники абсолютного, відносного і середньодобового приросту. Вивчення закономірностей індивідуального росту відкриває можливості його регулювання в процесі вирощування і селекції тварин.

Однією з найважливіших характеристик продуктивності свиней є скоростиглість. Особливо велике значення вона має при відгодівлі, оскільки тривалість перебування молодняку на відгодівлі, витрати кормів на приріст обернено пропорційні скоростиглості.

За показниками живої маси молодняку на відгодівлі в різні вікові періоди визначаємо абсолютний, відносний і середньодобовий прирости тварин обох дослідних груп (табл. 2).

**Вікова динаміка середньодобових, абсолютних і відносних приростів
молодняку свиней, $\bar{X} \pm S_x$**

Показник	Вік, міс.	Група тварин	
		дослідна	контрольна
Середньодобовий приріст, г	2...3	365,13±5,2	332,24±5,1
	3...4	516,45±4,9	440,79±5,0
	4...5	427,63±5,0	411,18±5,0
	5...6	680,92±5,4	605,26±5,1
	6...7	575,66±5,3	572,37±2,9
	7...8	592,11±5,3	575,66±4,9
Абсолютний приріст, кг	2...3	11,10±0,30	10,10±0,14
	3...4	15,70±0,25	13,40±0,27
	4...5	13,00±0,19	12,50±0,18
	5...6	20,70±0,31	18,40±0,29
	6...7	17,50±0,18	17,40±0,08
	7...8	18,0±0,15	17,50±0,15
Відносний приріст, %	2...3	45,0	42,5
	3...4	41,3	37,7
	4...5	24,8	25,8
	5...6	29,9	28,8
	6...7	19,8	21,3
	7...8	17,0	17,6

Аналізуючи абсолютний приріст дослідної і контрольної груп слід відмітити, що найбільше його значення спостерігається в період з 5-го по 6-й місяці (20,7кг і 18,4кг відповідно), а найменше – з 2-го по 3-й місяці (11,10кг і 10,10кг відповідно). Таку динаміку зміни абсолютного приросту можна пояснити тим, що з двох місяців молодняк перевели до іншого приміщення, змінився склад групи, зміна структури раціону – викликали в тварин стрес, тому їх ріст на етапі з 2-го по 3-й місяць трохи затримався. Отже, відгодівельний молодняк найактивніше набирає масу в період з 5-го по 6-й місяці.

Динаміка зміни відносних приростів в різні вікові періоди, характеризується найбільшим значенням показника на більш ранніх етапах онтогенезу аніж на більш пізніх, що свідчить про сповільнення ростових процесів в організмі зі збільшенням віку ремонтних свинок. Це дає можливість зробити висновок, що відставання в рості на початкових етапах не може бути компенсоване пізніше. Середньодобовий приріст точно характеризує динаміку набуття ремонтними свинками живої маси, він має тенденцію до зростання зі збільшенням віку свинок, але цей факт не протирічить описаним вище закономірностям росту і розвитку ремонтних свинок, оскільки він збільшується прямопропорційно зі збільшенням живої маси досліджуваних тварин.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, з проведеного дослідження можна зробити висновок, що вирощування свиней з вигульним утриманням, дозволяє отримати вищі прирости живої маси, ніж при вирощуванні з безвигульним утриманням.

Список використаних джерел

7. Волкопялов Б.П. Свиноводство / Б.П. Волкопялов – 4-е изд., перераб. й доп. – Л.: Колос, 2008. – 432 с.
8. Герасимов В.І. Свинарство і технологія виробництва свинини / В.І. Герасимов, В.П. Рибалко, Л.М. Цицюрський. – К: Урожай, 2004. – 352 с.
9. Калиниченко Г. І. Оцінка репродуктивних якостей свиноматок української м'ясної породи в умовах учгоспу «Сонячне» / [Г. І. Калиниченко, І. Т. Калиниченко, А. М. Маслюк] // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – Миколаїв: МДАУ, 2002. – Вип. 2(16). – С. 214–217.
10. Лоза А. Тенденции развития свиноводства в Украине / А. Лоза // Возможности и перспективы альтернативного свиноводства: Сб. материалов науч. – практ. междунар. конф. 7–10 декабря. - Днепропетровск: Корпорация «Агро-Союз», Украина, 2005. – С. 24 – 29.
11. Пелих В. Г. Селекційні методи підвищення продуктивності свиней / Пелих В. Г. – Херсон: Айлант, 2002. – 264 с.
12. Походня Г. С. Теория и практика воспроизводства и выращивания свиней / Походня Г. С. – М.: Агропромиздат, 1990. – 271 с.
13. Рибалко В. П. Якісні особливості кнурів різних генотипів, вирощених в умовах елевера / В. П. Рибалко, А. Н. Оксинюк // Свинарство. – К. : Аграрна наука, 1993. – Вип. 54. – С. 3–9.
14. Ухтверов М.П. Селекция свиней на продолжительность хозяйственного использования / М.П. Ухверов, Г.М. Назаркин М.: Рос-агропромиздат, 2008. – 155 с.